

L'IGNORANCIA

RÈVISTA CRÒNICA

ORGA Y XEREMIES DE VARIÉS SOCIETATS DE MALLORQUINS.

A Palma, cada número.....	0'05 cèn. pta.
A domicili. Es trimestre.....	0'65 »
Un any.....	2'50 »
Per dotzenes.....	0'45 »
Num.º atrassats des 2.º tom....	0'05 »
Id. id. des 1.º tom....	0'07 »

SONARÀ CADA DISSAPTE COM HA SONAT FINS ARA
SI TÈ VENT À SA FLAUTA.

ADMINISTRACIÓ: CADENA DE CORT, N.º 11.

Fóra Palma. Dins Mallorca.	3 mesos... 0'85
	1 any..... 3'25
Dins España	3 mesos... 1'00
	1 any..... 3'50
A Ultramar y s' Estrangèr..	3 mesos... 1'00
	1 any..... 5'50

MANACOR.

Una de ses viles més importants de ses Balears, ja per son dilatat terme de més de 48,000 quarterades ó sian més de 34,000 hectàreas, (el més gran de Mallorca) ja p'es nombre d' els seus habitants que, contanthí San Llorèns des Cardaxar, s'arramban à 15,000, ja per sa variada classe de terrenos que conté, es seus dupte ningun la de Manacor. Es seu origen se perd dins sa fosca d' els sigles antichs, y els restos ciclopeos d' en temps d' els Celtíberos, ó Fenicios, qui sab, que se troban per dins *Justani* y el *Boch* y per altres punts d' aquella comarca, mos donan à comprendre lo antiga que deu essè sa séua població. Es presumible que la romana *Cunium*, citada p' els autors llatins d' aquell temps, estava dins sa possessió anomenada *Cunies*, ahont encara fa poch's anys que s' hi axecava una pedra miliàrea molt notable y ahont cavant s' han trobats sempre restos d' edificis antichs y hasta monedes romanes amb abundancia.

Dins el seu terme hey ha moltes belleses naturals dignes d' essè vistes. Citarem entre elles, ses Coves des Drach y ses d' els Pirates; sa font y dilatada coma anomenada *La Vall*, sa torrentera devora ses possessions *El Rafal Ròita* y *Son Janer*, que forma una fonda é imponent regata dins terrenos al pareixe plans; gran nombre de valls petits ahont s' hi amagan horts delitosos, fecundats per aygos vives y gustoses, y moltes comarques poblades de tota casta d' arbres y plantacions de fruyts rics y prehuats.

Sa Cova del Drach, sa més visitada de totes ses del seu terme, está situada à sa vorera de mà, y entre ses mil belleses que presenta à s' admiració d' els qui la visitan son notabilíssims dos gorchs d' aygo ó *lagos* per tení un d' ells una *estalactite* en forma de creu estesa demunt sa superfície de s' aygo, y s' altre una colecció d' *estalactites* notabilíssimes per sos seus cañalons que creixen en tots sentits. Pròp d' aquesta Cova s' hi veu la Cala anomenada de Manacor que

podria essè fàcilment convertida amb un pòrt de molta seguretat y cabuda si els manacorins tenguessen més iniciativa en matèria d' òbres públiques, més empresa que no téne en quant a progressa, y ménos afició à gordà els capitals que los proporciona sa escullida y bona producció d' el seu terme.

Sa Coma anomenada *Sa Vall* es una continuada sèrie d' horts de molta producció en fruytes y hortalisses, regats per una font abundant y portentosa. Sos fruyts son tan notables per sa séua grossaria, particularment ses pomes, que sense ponderació se pòt assegurar que n' hi ha que son com es cap d' un home. Per regla general ses moltes tanques que conté es séa territori, que passen tal vegada de den mil, totes estan plenes de riques viñes, frondosos figuerals, preciosos ametlerars; y quant no, de pomposos garrovés, alzines, pells, oms y altres arbres de bella apariència.

El seu terreno es accidentat per causa d' una cordillera que l' atravessa y que axéca dins son terme ses altures de la Mola, puig de Lloirà. Son Amoixa, es Castellet, l' Heretge, Calicant, Son Mesquina, y altres; essent notabilíssim es del Castellet per una ròca à sa séua cúspide que la corona en forma de castell antich.

La vila té bons carrés amb edificis notables per sa séua grandaria. A sa part des ponent hey ha un petit passeix amb s' estació des Ferro-carril de Palma y una fabrica ben montada d' esperit de ví. A sa part del mitjorn hey ha un barri, ja unit à la vila, que té es nom de *Fartarix* y à n' el qual hey ha comensada una iglesia de bones formes; y à sa part de Tramontana s' hi veu un altre barri anomenat *El Barracó* ahont se té també projectat s' axecament d' un altre temple de estil bisantí, que será notable per sa séua bellesa si s' axéca arregladament à n' els plans qu' hem tengut es gust de veure. La parròquia es un antich temple de poca cabuda, poch gust y pòques òbres de mèrit si esceptuam ses pintures de sa capella del Sant-Cristo, y alguna altre de moderna construcció; y la Iglesia des Convent es

també un altre temple de formes raquíques que conté poca cosa notable. Apesar d' axò no podèm ménos de cridà s' atenció de ses persones de bon gust, sobre una nova capella que se construeix à la Iglesia parroquial, dedicada à la Puríssima. Iniciada per ses fives de *Maria*, se procura axecarla amb tota riquesa y gust, y es dia que quedi acabada sera de veure per ses bones proporcions que té y bella arquitectura que ostenta.

Al costat de l' Iglesia hey ha també un edifici notable degut à s' iniciativa d' un particula. Es una fonda, café y teatro, construhits per Don Francesch Femenia, ahont tot viatgé s' hi campa bé per ses bones condicions que troba à la fonda, qu' es una de ses més ben muntades de Mallorca per sa séua comoditat y bon servici, conciliat amb s' economia de preus, y facilitat de trasports que proporciona à los passatgers.

Els manacorins son homes de caracte, valents, amichs de ses belles arts y de s' estudi de la Ciència, però ténen es defecte de tení un amor propi molt desarrollat y d' essè molt amichs de sa esterioritat, y estremosos amb ses séues idèes, desconfiats y recelosos. Aquestes qualitats que son molt bones mentres se conservin dins els limits de sa prudència, son un perjudici à n' es seu progrès, duytes à un estrem d' esageració; per axò los aconseyam abnegació y conciliació entre ells, y confiança en ses empreses que pòden ferlos progressá. Ells tenen molts d' elements que no han explotat encara y que son de molt de valor, tant en persones com en dobles.

Los aconseyam que procurin fundá un nou llogaret ó vila dins els grans prèdios de sa vorera de mar Son Fortesa, Son Mas, Son Moro, Sa Carrotja ó es Rafal Pudent, sa Gruta, etc., à fi de posá en cultiu aquelles dilatades garrigues y tení elements per fersè un bon pòrt en aquella còsta. Y un altre llogaret à sa part de Sos Ferrés, s' Atalaya, sa Carbonera ó sa Bagura, per aprofitá s' estensió d' aquella altre part de terme distant de tota població. Nòltros que veym y estimam els esforços que fan al-

tres viles per posarsè en primera fila de sa moderna civilització de bona casta, **tenim un vertadé sentiment al veure que Manacor se quedi enderrera, quant tants d'elements conta per essè sa primera de totes, es dia qu'ella vulga emprendre aquest bòn camí de sa séua futura grandesa.**

PEP D' AUBEÑA

AMOR DE MARE.

Pòt estimá amb gran ardor
Un espòs, un fill un pare;
Emperò l' amor de mare
Es la essencia del amor.

¿No heu vist may alguna mare
Quant contempla à son infant?
¿Amb quin amor li va besant
Mil vòltes la séua cara!!

Si un ninet no sap parlá,
Per ser molt petit encara,
Provau de durlo à sa mare
Veureu còm el comprendrà.

Quant el séu fíy estimat,
Amb dols sò, dòrm dins el brès;
No tengueu pò que per rès,
Deix la mare son costat.

Si es debíl, ella el sustenta;
¿Y si está trist, lo agombola;
Y si té fam, lo alimenta,
Y si plòra, lo aconsola.

Amb quina abnegació,
Amb quin gust, quina alegría,
El cuyda de nit y día
La mare al séu infantó.

Quant son fíy malalt está
A dins un llit postrat,
La mare, del séu costat,
Ningú la pòt arrancá.

Sa fòrsa li pòt faltá;
Bé pòt caure desmayada;
Però del fíy apartada
Ningú del mon ley veurá.

Si amb fòrsa armada provau
De pendrerli son tresó,
Podeu arrancarli es cò:
Que 'l séu fíy no l' hey robau.

Si la mòrt molt atrevida
Li prèn son fíy preciós;
¿Amb quin plant tant dolorós
No 'l plòra tota la vida!!

MESTRE GRINOS.

ELS NIGULS.

Diuen que 'l Bòn-Jesús, quant els niguls, després d' havè passat s' hivèrn ocupats en fé plòure per tot arreu, se retiran à passá sa temporada de s' estiu

baix del Cèl, los sòl fé compareixe à devant la séua divina presència per demanarlós conta de sa séua feyna y sèbre de quina manera han cumplit cadascun d' ells ses séues ordres.

—¿Ahont has estat? (demana à un.)

—Señor: jò he estat per la Xina y la Coxinxina y aquelles illes de per alla pròp.

—¿Y tú d' hont vens? (demana à un altre.)

—Vench, Señor, de l' Australia y la Nòva Zelandia.

—¿Y tú? (diu à un altre.)

—Jò, de Fransa.

—¿Y tú?

—D' Inglaterra y Escòcia.

—¿Y vòltros per hont heu regat?

—Nòltros, Señor, som sa compañía encarregada de fé plòure per dins totes ses Amèriques.

—¿Y vòltros dos?

—Señor; hem estat per dins Africa y l' Egipte.

Y segueixen els altres dihent uns que vénen de Russia, altres de Persia, altres de la India, altres de Suissa, etc., etc.

Quant tots han donat conta des séu viatge, sòl dí el Bon-Jesús.

—Vamos; estich content de ses vòltres òbres. Ara, aquest estiu vos tornareu provehí d' aygo per torná à fé plòure l' any qui vé. Però, ara qu' hey pens; no n' he sentit cap que m' anomenás Mallorca. ¿Quin es de vòltros qu' ha anat per aquella illa?

—Jò no hey he anat, (diu un).

—Ni jò.

—Ni jò tampoch.

—Ni jò manco.

—¿Vòl dí que cap de vòltros ha pensat en Mallorca?

—Señor, (contestá es més gròs,) còm allò es una ròca al mitx de la mar tota rodada d' aygo, còm que no baja mesté regar.

—¿Bòna l' heu féta! (respòn el Bon-Jesús.) Ja poreu torná arrera depressa, y encara que sia ja es comensament de s' estiu, anau, anau à ferhí plòure.

Els niguls llavònses s' en vénen tots à Mallorca; y ben enfadats, y bufant de rabi y flastant llamps y tròns, comensau à amolla aygo un derrera s' altre fins que tots, tots n' han passat.

Segurament qu' enguañy deu havè succehit axí còm heu contan.

UN BAÑAT.

LO ÚLTIM ALBERCH.

Perdut per dins un pinar,
Sens sèbre ahont me trobava
Fosca y triste nit passava
Sens veure 'hont el peu posar.

Puis l' hermosura del día
Fuyt el sòl s' en aná amb ell;
Del partos algun cant bell
Retruñir tant sòl sentía.

Amb la claror d' alguns llums
De prònta veix un jardí,
Y ansiós de los séus perfums
Empeñ la pòrta, y s' obrí.

Multitud de pedres drètes
Revoltades de ciprers,
Semprevives y rosers
Formavan varies illetes.

Per tot creus y per tot reure,
A l' enfront una capella
Y al entrá mir en torn d' ella;
Sòls baules vaitx podè veure.

No sabia qu' em passava
En aquell amarch moment
Puis, no més, sentía el vent
Que per defòra bramava.

Reuòu de fulles que quèyan
Además de tant en tant
Y d' òlbas el trist cant
Més funesta la nit féyan.

No comprenía el mistèri
De lo que passant m' estava
Però en camvi recordava
Si seria el cementèri.

Determin per tant sortí
Vejent qu' al alluàrmè,
Sovint, sovint, girantmè
Sòls dich: «adéu, trist jardí.»

S. VIDAL.

XEREMIADES.

Diemenge passat el célebre Rey d' els ayres Ruiz-Budoy va fé sa segona ascensió en globo mongolfier dins sa Plassa de Tòros de Palma. Fent els arriscats ecsercicis gimnastichs que acostuma, y que ningú més qu' ell ha tengut valor y serenitat per ferlòs, s' en muntá à una prodigiosa altura que s' arrambava à un milena de metros. Permaneixqué uis deu minuts en l' ayre y va aná à baixá derrera Son Moix Negre devés es camí d' els Reys.

Es qui no ha vist es moment en que amollant es globo surt aquest amb velocitat de sa Plassa, duguent penjat un petit trapecio ahont en Ruiz-Budoy agontantsè tant sòls amb ses puntes d' els peus fa cabriòles y ecsercicis gimnastichs, no ha esperimentat sa fòrta sensació d' admiració y entussiasme que el veurèl despèrta.

Li desitjam moltes ascensions felices y que no sia es derré pich que puguem contempla dins Palma aquest acte de sanch frèda y segura habilitat demunt es trapecio.

*
*
*

Sabèm qu' un señó vecí de Pollènsa artista de sentiment y aficionat à sa fotografia tracta de publicá una colecció de vistes d' aquesta població y d' el séu terme. Hem vist una sòla mòstra de ses pròves fotografiques qu' ha trètes y aquesta mòstra es magnífica. Aquell pintoresch y hermós terme ahont hey ha es castell d' el Rey, la vall d' En March, la vall Colonia, la de Ternelles,

les cales de Sant Vicens y d'el Castell, els prèdies Mortitx, Pedruxella y Ariant, el puig de la Mare de Deu, la peña Mascorda, les torres de Albercuix, les peñes de Formentó, la faròla y tantes altres belleses naturals, ha de doná matèria per un album riquíssim que popularís lo molt que té que admirá aquell racó de Mallorca. Felicitám à son autor el señó Llobera per son excel·lent pensament y ja tenim ganes de veure el séu album publicat.

Axò mateix haurían de fé els altres señós aficionats de ses demés viles de Mallorca, per fé una colecció d'albums que donarían à coneixe lo molt que té que veure el nòstro país.

*
**

El dimars passat, encara qu'estiguessem dins el Maitx, va essè un dia de temporal desfèt. Tròns y llamps à divèrses viles, aygos gròsses per ses altres, vents per tot arreu. Sa ventada que feya arrancava ametllers, rompía cimals d'oliveres y destrossava els arbres.... Els vapors, ja heu crech, no sortiren des pòrt maldement fos dimars; però el *Lulio*, confiat amb ses condicions marineres que té, va dí «Jò m'en vaitx» y ja va essè partit.

Ara, figurauvós quina nit passarían els cinquanta cinch ó sis passatgers que s'en duya, dins un vapor qu'amb bon temps y tot no té aturay. Nòltros suposám que degueren ballá un bon *copèu*, quant se diu que no va arribá à Barcelona fins l'ondemá à mitx dia.

Trobám qu'els passatgers sou acrehedors à una mica més de consideració, perque no tots sou mariners ni ténen sa valentia que té es séu capitá. ¡Quant será aquell dia que ses empreses mirarán un poch més per sa séua comoditat!

*
**

Es carré d'els Hòrts té un empedregat molt hò per enseña de fé títeres à tothom. Sobre tot à n els quí pateixen d'ulls de poll. D'aquí un mes comensará la gent à frequentarló per causa d'els bañs d'aygo natural que conté, anomenats de Can Aguirre; y hò seria que se tengués present aquesta concurrència de persones per allà, per posarlí un remendo ó mitjes sòles. Ara veurém si serém escoltats.

*
**

Ja que parlam de mals empedregats, dijòus, sa molta gent qu'acodía à Santa Rita del Socors, feya sóteles per dins es carré des Quatre Cantons d'en Bòsch per causa d'els molts de clòts y bassióts que per allà hey havia.

Apropòsit còls, també mos han dit que dins l'Iglesia, à sa funció hey havia tantes sempentes y truy, y qu'hey

va havè qui en sortí amb un bras desviat. ¡Quant sera aquell dia que dins el temple de Deu s'hi estara la gent amb aquella seriedat y devoció que sa nòstra santa Relligió demaná! ¡Quant será aquell dia que no hey anirán per sentí canta en Fulano ó en Mengano, sinó per demaná à Deu que mos fassa bons cristians y vertadés fills de Jesucrist!

*
**

Es Maitx ja acaba, atlotets, y es Juñy ja está a sa pòrta. Tots aquells que tegan pò d'havè de dina de carabassa y qu'aquesta escudella no los agrat, ja pòden esta alèrta. Ara sortiran per molts aquells díes de vagancia y malfaneria, que per ells varen essè de gaubansa y heu seran de sentiments per sos pares. Per lo mateix à repassá de pressa per veure si encara hey podeu posa remey

*
**

La Mare-de-Deu de la Bonanova, gracies à n'es susto que mos dona el vapor *Lulio*, ha tengut molta de pressa aquests díes.

*
**

Hey ha un señó mèstre, l'amo y batle, de figura d'un pí de gruix d'argolla, y ben teyut, dins un pòble de Mallorca d'es partit d'Inca, que per lo vist s'ha proposat governá aquell pòble à lo inquisitorial y podè treure es vecins à grapadòtes des séu domicili, y posarlós multes de deù reals, maldement arribá à veure el mon serrat, y desdirse de ses multes solament per tení mitja pòrta ubèrta.

Axò no es axò, xo Batle. S'es mesté tení corretja y hòns mòdos per sèbre governá bé; perque vulgues no vulgues, un homo s'ha de desdí per havè fèt lo que no esta en lley.

Per lo mateix li aconseyám que tenga catxassa y mòdos fins, no sia còsa que trópiga blanqués y moltes pagues de sèt duros y molts de desdiments y...

Basta, basta, qu'axò ja es de gruxes maxanta nou de vila nòva; per lo mateix si algun vècí sap alguna falta y no l'avisava dins el termini de vint y quatre hòres; será apuntat còm à traydor majuscle, y qui es confrare que prenga candela.

Señor Batle li vuy dí,
Còm bon ignorant que som,
Qu'es molt mal es fer desdí
Qui du vara y té bon pom.

Tot heu sé, y heu sé per elles,
Axí, tal còm m'ho han contat
A s'assunto qu'ha passat
D'un mercadé de porcelles.

Aquí no hey valen diamants
Tot son pedres ben comunes...
Si vòl aná de tribures
D'aquest bròu m'en rent ses mans.

EN TUP TUP.

COVERBOS.

Hey va havè una vegada à Ciutat un señó jove y fadri qu'estava totsòl y prengué una criada pagesa perque el servís. Es primé dia que la tenia à caséua volgué rentarsè es cap y la cridá.

—¡Mariayna!

—¿Que mana, señó?

—Apareya un poch de llexiu que m'has de rentá es cap.

Sa criada aná à cercá llexiu, el posá à encalentí, apareyá es ribell y quant es señó s'hagué posat tavayòla y estigué assegut amb so cap demunt es ribell, sa criada en llòch de anarhí à les hònes y d'estopetjarlí sa clòsca amb una espònja, després de trempat es llexiu amb aygo freda, li abocá à raitx s'òlla demunt sa coroneta des cap y tots es cabeys li caygueren dins es ribell còm si hagués duyt perruca, y se va quedá calvo *per in eternum*.

¡Ay, ydò! Axò ja es més que rentá es cap a s'ase y pèdre es llexiu; perque també va perdre tots els cabeys qu'hey tenia.

*
**

Un mèstre enseñava doctrina cristiana à una classe d'atlotets petits, y preguntá à un que pareixia molt desxondidó:

—Escolta, nin: ¿qui ha fèt es sòl?

Aquell nin cabila un poch y digué:

—Deu.

—¿Còm coneys tú, qu'es Deu que l'ha fèt y no's cap homo? (digué es mèstre.)

Aquell atlot torná à cabilá un poch, y llavò digué:

—Axò es hò de sèbre, mèstre; ¿no veu vostè que no hey ha cap homo que s'hi puga enfilá?

¡Quants de Filósofs hey ha que no racionan tan bé còm aquest nin!

(Històrich.)

*
**

Una señora que parlava molt li queyan ses dents, y demanant à n'es metge perque li queyan li respogué:

—Señora; à vostè li cau de tantes còsses que los dona amb sa llengo.

*
**

Un moliné va aná à ca un amich séu per veure si li deixaría s'ase; suposat qu'es séu, estava malalt, y no poria trenginá farina. Aquest s'escusá diguent qu'amb molt de gust ley deixaría; però qu'aquell dia era impossible; el s'en havian manat à n'es camp, y no havia de torna fins es vespre. Apenas havia dit sa derrera paraula quant s'ase pegá un bram, que los axordá à tots dos, (per pága s'establa estava pròp d'ells.)

Es moliné ho trobá mal que per no ferli es favó s' hagués escusat amb una excusa mentidera. Però, s' altre, respongué amb molta *sal*.

—No es estrañ que jò no fassa un favó à un que creu més amb un ase, qu' amb ses méues paraules.

Sa questió era es fogí des compromís d' una manera ó de s' altre; y de totes maneres li anava bé si s' ase no li hagués desbaratat es séu plá.

*
**

També se conta d' un subjècte que devia una cautidat de doblés à un altre y còm de día no 'l trobava may à ca-séua, aquell acreeó resolgué anarhi un vespre per cobra; però justament es vespre que s' hi entregá s' acabava de seña per passá el rosari y digué à s' altre:

—Si voleu espera un poch, quant hauré passat el rosari vos pagaré; perque jò no acostum à interrompre ses oracions.

—Bé; (digué s' altre.)

Continuaren el rosari y eu ses *conmemoracions* de pare-nòstros y altres oracions, el fèreu durá dues hores. Aquell que ja no poria més de fastidiat, à la fi va cobra.

Còm ses còses d' aquest mon sempre se giran, succehí qu' aquest del rosari qu' un temps era es deutó d' aquell altre, li arribá à essé acreeó y va da sa casualitat qu' à n' aquella casa qu' un temps (y à sa mateixa hora) hey havia anat per cobra, ara hey anava per pagá. (Ara vé lo que fa el cas.)

Quant aquell estava per entrá dins la casa sentí que deyan es primé mistèri del rosari; y figurantsé que segons cálculos provats, hauria d' está dues hores per sortirnè, ja volia tornarsèn, però resolgué entra y esperá qu' haguesen acabat.

—Ave María Puríssima....., (digué aquest.)

—Sens pecat concebuda, (respongueren.)

—¿Que passau el rosari?

—¿Vos que veniau per arretglá es conta?

—Sí.

—Ydò, ara lo havíam acabat, (y girantsé à sa dòna digué): señet Francina, y en salut el tornem passá.

Quant tot va está arreglat, es deutó digué en tò de broma:

—¿Y vòltros qu' hey ha dies que passau el rosari més curt qu' els altres?

—¿Perqu' heu deys?

Perque un día vaitx vení à cobra doblés aquí, y el diguereu molt més llarch qu' avuy.

—¡¡Ah!! ja m' en recòrt. ¿Saps qu' era? qu' aquell día resavam de fèria, qu' es molt llarch; y avuy resám de la Mare de Deu y es *reso* es molt curt.

Aquell homo que no sabía ses tresques per aquests camins, romangué sense paraula.

EPIGRAMES.

Dos ciutadans afinaren
Un pagès, y quant fouch pròp
Per riure li preguntaren:
—Germá: ¿Vos que sou-Isòp?
—Si señor, (respongué ell);
Amb axò cap dupte hey há:
¿No veys que jò còm aquell
Els animals fás parlá?

Sa dòna d' un gran gató
Sempre que li preguntava
S' homo de que s' ocupava
Responia: «de pintó.»
Després segufa diguent
Qu' amb aygordent, caña ó ví,
Pintava un *mono* tan fi
Que feya riure la gent.

MESTRE GRINOS.

Tenda d' articles d' escritori y dibuix

D' ELS

HEREUS DE DON GABRIEL ROTGER,

CADENA DE CORT, 11, PALMA.

En PAPÉ y SORBES trobarán de venta ses classes sigüents:

PAPÉ DE FIL Ó DE PARBA, per escriure, de classe superió, y d' ordinari per borrados ó per embolicá.

PAPÉ PER CARTES DE COMERS, retxat, cuadrulat, blanch blay, verdés, etc., etc., y es nou PAPÉ PLEGAMI.

PAPÉ PER CARTES, llís, retxat ó de quadrets blanchs y de colós, amb pintures representant animals, barques, carrils, flors, etc.; *inglés*; satinat ò amb *llustre*, mate ò *gratallós*; de variades formes y tamañs.

SORBES PER CARTES, d' un, dos, tres y quatre doblechs, per oficis, esqueles, tarjetas, etc. blanchs y de coló.

SORBES DE TELA, molt apropòsit per enviá paps y documents à fora Mallorca.

SORBES DE COLÓS, baratos, pròpi per ses cases de comèrs: els quals se timbran à dita tenda per un mòdich preu.

NOTA. Se timbra es papé amb inicials de relleu, *grates*, à ses persones que 'l comprin à dit establiment; y cifres amb colós ò bé amb membres p' es preu de dues pessetes es cent fuys.

Qualsevòl que vulga comprá un ò més toms de L' IGNORANCIA d' els tres que ja están publicats pòt passá pe s' Administració à Can Rotger Cadena de Cort. Tenda núm. 11.

PORROS-FUYES.

SOLUCIONS Á LO DES NÚMERO PASSAT.

GEROGLIFICH.—Comas, mèstre Sans m' ha dats trescents duros.
SEMBLANSES.—1. En que pica.
2. En que fa bots.
3. En que axupa.
4. En qu' es més amiga de ses dónes que d' els hòmos.
TRIANGUL.....—Comas-Coma-Còm-Cò-C.
XARADA.....—Ca-mi.
PREGUNTA.....—Es suícidí.
CAVILACIÓ.....—Abri.
FUGA.....—M' en vaitx aná à cercá arbosses.
Amb una de Caloiá;
Qui se pòsa amb bestia
No 'n pòt havé sino cosses.
ENDEVINAYA.—Una guya de costi.

GEROGLIFICH.

+ III aro D rod
ECSBMÉ

SEMBLANSES.

1. ¿En que s' assembla s' hivèrn à sa vida?
2. ¿Y sa lletra L à n' es Banch Balear?
3. ¿Y una costura à una música?
4. ¿Y ses flors à ses dónes?

TRIANGUL DE PARAULES.

. . . . .
. . . . .
. . . . .
. . . . .
. . . . .
. . . . .
. . . . .
. . . . .
. . . . .
. . . . .

Ompli aquests pichs amb lletres que hetgides diagonalment y de través, digan: sa 1.ª retxa, un ofici, sa 2.ª, es nòm d' un carré de Ciutat; sa 3.ª, un llinatge; sa 4.ª, un altre llinatge; sa 5.ª, es nòm d' un al re carré de Ciutat; sa 6.ª, una part des còs, y sa 7.ª, una lletra.

ECSBMÉ.

XARADA

Ma primera es membre humá
Estimat y preciós;
Dos y un, verb horrorós
Es més vil de quants n' hi ha;
Y tercera art de cassá
Molt usat p' es cassados;
Es tot mòble preciós
Molt útil per descansá.

MESTRE GRINOS.

CAVILACIÓ.

MUA GRANT

Compòndre amb aquestes lletres un llinatge.
ELL.

FUGA DE VOCALS.

Q.. t. t.rr. y n. l. v..
S. f. p.br. y n. h.. cr..

ENDEVINAYA.

De pintó jò no 'n sé gens;
May, may, he après de dibuix;
Y sense jò ni una retxa
Fa un pintó ni ningú.

(Ses solucions dissapte qui vé si som vltus.)